

meget, meget stort behov for, og det er i den sammenhæng, vi ser dette som en meget positiv ting.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg takker for den omfattende støtte, som lovforslaget har fået. Jeg vil gerne henstille, at lovforslaget bliver behandlet relativt hurtigt. Den nugældende beløbsramme er så godt som udnyttet, og det må forventes, at et antal garantistillinger for 1995 ikke kan imødekommes, medmindre garantirammen udvides, og derved er der en risiko for, at eksportforretninger mistes; derfor behovet for en hurtig behandling.

Og lad mig så bare klargøre over for debattørerne, at den garantiramme, vi her taler om, alene er en garanti til danske virksomheder mod tab, der skyldes politiske forhold i forbindelse med direkte nyinvesteringer.

Man kan altså sige, at det, vi her giver en garanti imod, er, at politiske forandringer kan påføre danske virksomheder tab. Det er hverken mere eller mindre, denne sag drejer sig om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 32:

Forslag til folketingsbeslutning om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 30/11 94).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Spørgsmålet om EU's egne indtægter tiltrækker sig af mange årsager altid stor politisk og økonomisk interesse. Det er jo selve grundlaget for samarbejdet, og det fastlægger de økonomiske rammer, som Fællesskabernes fremtidige udvikling skal ske inden for.

Tidligere var der tale om årligt tilbagevendende budgetforslag, men siden 1988 har der været enighed om, at det var nyttigt med flerårige budgetplaner.

Den tidligere plan udløb i 1992, og det er den, som vi skal forny. Når det har trukket ud, skyldes det den helt igennem uacceptable afpresning, man blev udsat for fra italiensk side i forbindelse med problemstillingen vedrørende de italienske mælkekvoter.

Den danske holdning hertil blev markeret klart og utvetydigt. Men vi blev – som alle ved – sammen med Holland stemt ned ved den endelige afstemning, efter at 10 lande havde accepteret et kompromis, der gav Italien rabat.

Forslaget, som det nu foreligger, er derfor en ratificering af Rådsafgørelsen af 31. oktober 1994 om Det Europæiske Fællesskabs egne indtægter.

Undervejs har Folketingets Markedsudvalg – nu Europaudvalget – løbende været inddraget i regeringens drøftelser. Regeringen har holdt sig inden for det givne forhandlingsoplæg, og Socialdemokratiet kan derfor give sin tilslutning til forslaget, samtidig med at vi henviser til vedtagelsen under den netop afsluttede forespørgsel om EU-reglernes overholdelse.

Charlotte Antonsen (V):

Venstre kan anbefale, at vi tilslutter os Delors 2-pakken, som vi vedtog i Edinburgh. Selv om Danmark herefter kommer til at betale mere, er vi i Venstre ikke i tvivl om, at Danmark både politisk og økonomisk får langt større fordele end det, vi betaler for det europæiske samarbejde.

Kent Kirk (KF):

Det Konservative Folkeparti kan også tilslutte sig beslutningsforslaget. Vi finder det rigtigt, at vi får bedre råderum for EU's egne indtægter. Vi finder det også rigtigt, at vi får en øget budgetdisciplin, som der jo også ligger i aftalen, og endelig finder vi det rigtigt, at vi med Edinburgh-Afgørelsen og dermed med ratifikationen af det

her forslag har åbnet mulighed for at hjælpe de sydeuropæiske lande via Samhørighedsfonden.

Så vi kan meddele en positiv viderebehandling af forslaget.

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Det er rigtigt sagt, at det, det her forslag vil gøre, er at skabe et grundlag for EU's økonomiske rammer, og det skal med det samme være sagt, at Fremskridtspartiet ikke kan støtte selve forslaget.

Vi kan have delvis sympati for nogle af de tanker, der ligger bag de omlægninger, som er skildret i forslaget, med hensyn til loftet over Fællesskabets egne indtægter og momsgrundlaget, men vi må fastholde, som vi også sagde i forbindelse med diskussionen efter Edinburgh-Aftalen, at vi ikke synes, det er en god idé at udvide strukturforanstaltningerne, som der er lagt op til i perioden 1993-99.

Det er jo ikke småting, det drejer sig om, selv om man næsten kunne få den fornemmelse, når man her hører de korte og hurtige taler. Det drejer sig jo om, at Delors 2-pakken betyder, at man fra 1993 til 1999 kommer op på 176 mia. ecu - eller gennemsnitlig 25 mia. ecu om året - til disse foranstaltninger mod 13 mia. ecu fra perioden 1988 til 1992, samt at man jo i Edinburgh-Aftalen opretter Samhørighedsfonden med et budget på over 15 mia. ecu.

Vi har hele tiden fastholdt modstanden imod store dele af de her strukturforanstaltninger, og vi vil derfor også stemme imod.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre kan tilslutte sig forslaget. Vi bemærker, at ministeren i den skriftlige fremsættelse har beskrevet, hvorledes vejen, fra Kommissionen fremlagde sit forslag i 1992 og til den folketingsbeslutning, der nu foreligger, har været lang og trang.

Det er selvfølgelig et udtryk for, at der er tale om, at en del kompromiser, en del fælles aftaler, skulle indgås mellem mange lande, som har haft vidt forskellige interesser, og hvor der også har været brugt midler som pression og andre ting fra visse landes side, for at denne ordning kunne træde i kraft.

Folketingets Europaudvalg har jo løbende været inddraget i diskussionerne, og vi har dér givet gode råd til regeringen, som den har brugt ved udfærdigelsen af denne aftale.

Det Radikale Venstre støtter forslaget.

Keld Albrechtsen (EL):

Enhedslisten deltager jo ikke i godkendelsen af EU's budgetter. Vi kan ej heller anbefale, at EU har egne indtægter, og må derfor stemme imod.

Jeg synes desuden, at der er en udvikling på vej, hvor anvendelsen af EU's midler i stigende grad bliver et resultat af helt uacceptable studiehænder, afpresningsmetoder osv., så det hele faktisk bliver mere og mere ubehageligt.

Enhedslisten agter at stemme imod dette forslag.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Det er ikke, fordi jeg ønsker at trække tiden ud, og det er heller ikke, fordi jeg er så overrasket over hr. Keld Albrechtsens holdning til forslaget, men det vækker alligevel til eftertanke, at både Fremskridtspartiet og Enhedslisten generelt er enige om at sabotere det europæiske samarbejde.

Er det da ikke lidt bekymrende for hr. Keld Albrechtsen, som jo befinder sig på den yderste venstrefløj i dansk politik, at det er sammen med højrefløjen i Danmark - den yderste højrefløj i Danmark - man prøver på at sabotere EU-samarbejdet, og at det desuden er sammen med de få britiske konservative, som jo også har været parat til at sabotere EU-samarbejdet i det britiske underhus, at man danner fælles front?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, med hensyn til det, der foregår i Storbritannien, så er premierministerens problem vist, at det antal konservative, som støtter premierministeren, er stærkt faldende.

Men vedrørende de hjemlige forhold vil jeg blot besvare spørgsmålet ved at henvise til, at det, som Enhedslisten har lagt ud, og som vi ønsker skal blive resultatet af drøftelserne frem til regeringskonferencen i 1996, er, at der dannes et flertal i Folketinget bestående af regeringen, SF og Enhedslisten, som så sammen kan tage til regeringskonferencen og sige nej til en ny unions-traktat.

Men derfor har vi naturligvis intet imod, at Fremskridtspartiet også indgår i et sådant samarbejde, men jeg vil blot gøre opmærksom på, at det altså er de samarbejdspartnere, som Enhedslisten har ønsket og ønsker skal danne et flertal her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Må jeg ikke sige til hr. Kent Kirk, at for Fremskridtspartiet er det bestemt ikke det afgørende, hvem vi stemmer sammen med her i Folketinget, men hvad vi stemmer om. Det er det helt afgørende for os, og derfor har vi selvfølgelig intet imod, at Enhedslisten også har valgt at stemme imod det her forslag.

Selve det at stemme imod forslaget synes vi kan være ret fornuftigt, men det er jo med andre begrundelser.

Og jeg må sige til hr. Kent Kirk, at når hr. Kent Kirk siger – jeg skal ikke gå ind i en teoretisk diskussion om, hvordan man placerer partierne på en linje fra venstre til højre – at det drejer sig om at sabotere samarbejdet i EU, så skylder hr. Kent Kirk langt over målet.

Hr. Kent Kirk ved jo godt – hvis han husker blot få timer tilbage, da vi havde debatten om svindel i EU og om muligheden for at håndhæve retsakter i EU – at jeg her fra talerstolen sagde, at det var magtpåliggende for Fremskridtspartiet, at de regler, som bliver vedtaget, også selv om de af og til politisk går os imod, bliver håndhævet. Vi brugte faktisk som argumentet, at regeringen skulle bringe sagerne for Domstolen for at få håndhævet EU's regler. Så man kan vist ikke påstå, at Fremskridtspartiet har forsøgt at sabotere samarbejdet.

Det, jeg brugte som argument for at sige nej til det her forslag, var i forbindelse med den fondeudvikling, vi ser, hvor man opbygger større og større midler til at omstrukturere Fællesskabet.

Den strategi mener Fremskridtspartiet er ufornuftig, og det er den, der – med bl.a. dette forslag – er lagt op til over den næste femårige periode, og det ønsker vi ikke. Det har jo intet at gøre med, hvad vi i øvrigt mener om EU, så jeg synes, hr. Kent Kirk skød langt over målet i sin korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Til hr. Kristian Thulesen Dahl: Jeg må jo blot konstatere, at hvis der var et flertal i Folketinget, der havde samme synspunkt som Fremskridtspartiet, så ville vi ikke ratificere aftalen om EU's egne indtægter, og så ville det jo rent faktisk betyde, at man saboterede samarbejdet, for så kunne man ikke få samarbejdet til at fungere pr. 1. januar.

Det er en konsekvens af Fremskridtspartiets holdning, og jeg synes, det er en meget interes-

sant iagttagelse i dansk politik, at det åbenbart er de mest nationalistiske partier, Enhedslisten og Fremskridtspartiet, der gør alt, hvad de kan, for at sabotere det gode samarbejde, vi har i EU.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Jeg må gøre hr. Kent Kirk opmærksom på, at nu er det jo ikke første gang, man i Folketinget eller Folketingets Europaudvalg – tidligere Markedsudvalget – diskuterer de her ting. Hvis man her i Folketinget på et tidligere tidspunkt havde fulgt Fremskridtspartiets indstilling om f.eks. strukturfondsudviklingen, så var vi jo ikke nået dertil, hvor vi i dag altså skal stemme om dette resultat. Så kunne det være, at vi havde haft en anden udvikling.

Men et flertal i Folketinget har altså støttet den udvikling og den aftale, der blev indgået i Edinburgh. Derfor er det selvfølgelig også den rådsbeslutning, man efterfølgende skal ratificere.

Vi fastholder sådan set bare vores beslutning, og så må det flertal i Folketinget, som jo altså har støttet den linje, der har været lagt for dagen, og som blev resultatet i Edinburgh, også markere sig her i Folketinget, når vi nu skal ratificere.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Lad mig sige, at hr. Kent Kirk i dag er særdeles veloplagt, men vel nærmest også lidt drillende. Jeg vil ikke gå ind i en diskussion af, hvilke partier i dette Folketing der måtte være de mest nationalistiske; dét kunne vi få en lang debat om.

Men jeg vil sige, at det for Enhedslisten er afgørende, at vi har fremlagt – og lidt mere detaljeret i januar vil fremlægge – et alternativ til Unionen, som bygger på et internationalt perspektiv. Vi ønsker ikke at isolere os i nogen nationalisme, og vi ønsker ikke, at kampen mod Unionen skal bygge på en snæversynet nationalisme.

Vi ønsker naturligvis at bevare landenes selvstændighed, sådan som jeg også har set tegn på at man i Det Konservative Folkeparti er begyndt at overveje. Spørgsmålet er, om vi ikke er nået dertil, hvor landenes selvstændighed bliver truet af unionsudviklingen. Det har jeg lagt mærke til at der også er en diskussion om i Det Konservative Folkeparti, som vel dybest set er et temmelig nationalt parti, men jeg vil ikke starte den debat nu. Jeg synes, at den er spændende, men vi må nok tage den på et andet tidspunkt.

Steen Gade (SF):

SF vil støtte ratifikationen af EF's egne indtægter, og man kan jo sige, at her har EU så lagt nogle rammer for egne indtægter i en forholdsvis lang periode. Det er der flere muligheder i. Den ene er, at man derved ved, hvor mange penge man har.

Samtidig er der både sagt, hvor meget mere man vil give, og sat en grænse for, hvor meget mere man vil give. Det er vel det, der så kan siges på positivsiden om at have fået en aftale, der rækker nogle år frem.

De år frem nærmer sig, og derfor kan man godt benytte lejligheden til at sige, at der er behov for ressourcer, men der er sandelig også behov for at se på hele den måde, EU fungerer på økonomisk, og ændre den.

For det første er der jo i de her år et meget stort behov for, at der er penge til Østeuropa. For det andet er der behov for, at man lever op til den økonomiske udligning mellem Nord og Syd, som i praksis blev udformet via strukturfondene. Og for det tredje som noget nyt, som vi diskuterer nu, en middelhavspolitik, hvor vi også hjælper landene syd for Middelhavet. Så der er brug for ressourcer. At påstå noget andet ville være forkert i den situation Europa, står i.

Men noget andet, der også er behov for, når vi ser lidt frem i tiden, er jo, at der spares nogle steder, og her kommer vi – i hvert fald når vi ser frem til 1999 – ikke uden om at diskutere en helt ændret landbrugspolitik, hvor der altså også kan spares. Det er jo lidt absurd, at så mange af EU's indtægter går til og bruges på landbrugsområdet.

Så der er altså ændringer, der skal til, og jeg tror, at man i fremtidige konstruktioner skal se på, hvordan strukturfondene virker, om det er hensigtsmæssigt at have så mange penge kørende igennem et bestemt kontor, og om det ikke er mere hensigtsmæssigt med nogle andre typer udligninger mellem svage og stærke områder.

Men når det er sagt – det var egentlig lidt ved siden af dagsordenen, men dog afledt af det, vi diskuterer i dag – så vil vi sige, at vi står ved det mandat, vi har givet i Folketingets Europaudvalg. Hvis det var det modsatte, jeg sagde i dag, så ville det jo også være en rigtig nyhed.

Arne Melchior (CD):

Det pudsige i den politiske mønsterdannelse gjorde jeg jo allerede opmærksom på under forrige sag på dagsordenen, og det kan da kun forøge mig, at hr. Kent Kirk følte sig inspireret til

også at overføre det til dette punkt på dagsordenen. Vi må nok begge to indrømme, at det ikke kan bruges til meget andet end at drille, for selvfølgelig skal man stemme efter overbevisning, uanset hvem der så stemmer sammen med én og med hvilke motiver.

Det kan dog måske bruges til én ting til, nemlig atter en gang at påpege, hvor forældet opdelingen venstre-højre er, og vi har jo for længst gjort op med den her i Folketinget. Socialdemokratiet sidder til højre for SF og Enhedslisten, og De Konservative sidder til venstre for Fremskridtspartiet, så bare vi dog kunne få udryddet de gloser.

Og så til B 32. Under forrige punkt på dagsordenen gav CD sin støtte, men denne gang meddeler vi det ønskede samtykke, og der vil nok være flere tilfælde af lignende art i eftermiddagens løb.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg er i den situation, at jeg igen kan takke for den brede tilslutning til forslaget fra de bærende lag her i Folketinget. De forenede yderpartier – troldmændene fra Ø og Z – slår jo til igen i forænet ufornuft, men det rokker ikke ved selve resultatet.

Jeg takker for tilslutningen, og jeg håber, at Danmark kan blive et af de første lande, der ratificerer, i hvert fald således at vi har bragt vores ratifikation på plads inden den 1. januar.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 34:

Forslag til folketingsbeslutning om det danske engagement ved FN's fredsbevarende styrke i det tidligere Jugoslavien (UNPROFOR).

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen).
(Fremsat 7/12 94).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Helle Degn (S):

Dette beslutningsforslag handler for os alene om en forfatningsmæssig opfølgning på FN's resolution 958. Baggrunden kan være og er nok så dramatisk. Den afmægtighed, som udspiller sig for vores øjne i det tidligere Jugoslavien, er intet mindre end tragisk for vores generation, så der kunne være nok at snakke om, men denne debat er for os af juridisk-teknisk karakter.

Socialdemokratiet bakker fuldt ud op om FN's håndtering af konflikten. Det, man kan beklage, er alene medlemslandenes svage støtte.

Endvidere er det vigtigt for os at understrege nødvendigheden af samarbejdet mellem FN og NATO-alliancen.

Man har efter vores opfattelse håndteret FN-mandaterne i resolution 770 fra 1992, 836 fra 1993 og 958 fra 1994 med stor omtanke. Man har utrætteligt søgt forhandlingsvejen og søgt at undgå at gøre FN til part i konflikten, hvilket er den største trussel for FN som institution.

FN har beholdt styringen, og NATO-alliancen er ikke gået i opløsning, skønt vi har set et meget stort pres udøvet. Det tillægger vi særdeles stor betydning. Vi tror ikke på, at man kan bombe sig til freden; omvendt skal vi være parate til, når FN-udsendte angribes, at svare fornuftigt igen. Derfor tror vi, det er godt, at bombningen kun har været anvendt i et så begrænset omfang til eksempelvis at håndtere en konfrontation i Sarajevo og Gorazde.

Vi finder det ulykkeligt, om FN skulle trække sig ud af hele konfliktområdet; det ville få nogle kolossale humanitære og politiske konsekvenser. At Frankrig og England truer med at trække deres folk hjem, giver et signal til de krigsførende parter om, med hvilken alvor vi ser på provokationerne.

Vi må opfordre også vores alliancepartnere til seriøst at sikre overholdelse af sanktionspolitik-

ken. Det er beskæmmende, hvis det kan bekræftes, at købmænd fra vore alliancepartnere og muslimske ekstremistiske kræfter finder sammen for at opnå den kolde, hurtige og store økonomiske fortjeneste på bekostning af hundredetusindvis af menneskers liv.

Socialdemokratiet vil foreslå, at vi får en mere generel og grundig Jugoslavienforespørgsel her lige efter jul, hvor vi nærmere kan få lejlighed til at drøfte hele sagen.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe kan give sin tilslutning til det her fremsatte forslag om, at regeringen efterkommer FN's anmodning af 16. november 1994 om støtte til, at UNPROFOR-indsatsen i sektor Nord også kan omfatte Kroatien.

Svend Aage Jensby (V):

Danmark hører til de lande, der, siden urolighederne i det tidligere Jugoslavien begyndte, har ydet den største indsats i EU's, FN's og NATO's bestræbelser på at bringe krigshandlingerne til ophør. Det er ikke lykkedes at få fred endnu, og i talende stund tør ingen hævde, at det vil lykkes, men én ting ved vi; det er, at den indsats, der bl.a. fra dansk side er ydet af mange mennesker, utvivlsomt har reddet mange civile i det tidligere Jugoslavien.

Troen på, at det kan lykkes at bringe fred i dette tidligere så smukke land, bør ikke opgives, og det har vel også været det, der har været baggrunden for, at Danmark i de senere år en række gange har udvidet engagementet derne-

Når jeg siger, at håbet ikke skal opgives endnu, så er det, fordi jeg ganske som den socialdemokratiske ordfører bekymres over at høre meldingerne fra den franske udenrigsminister og andre om, at man overvejer at trække sine tropper ud; men det er dog blevet ved snakken.

Som bekendt vedtog Sikkerhedsrådet i juni 1993 resolution 836, der udvidede UNPROFOR's mandat, og som også indebar en bemyndigelse for styrkerne dernede til at anvende magt i tilfælde af angreb på de såkaldte sikre områder, eller hvis der blev lagt hindringer i vejen for de humanitære konvojer.

Det lå jo også i bemyndigelsen om fornødent at bruge luftstøtte, og det var i lyset af den resolution, regeringen sidste år i august med sit beslutningsforslag nr. B 107 søgte Folketingets accept af, at vores engagement i det tidligere Jugoslavien blev udvidet ved udsendelsen til Bosnien-Hercegovina af en militær styrke. Jeg tænker